

Fethiyenin Işıkları

– Yusuf Aslan · 21 Eylül 2011

Yusuf da, "Hah işte o Sultan Bibinin," deyip, hem fıkra kadar güldürüşlü hem de bir o kadar anlamlı olan hikayesini şöylece anlatmaya başlamıştı. Bu Sultan Bibi bir gün sabah erkenden kalkarak daha gün ağarmamıştı sokak direklerinde halen yanmaktaydı Fethiye'nin ışıkları.

Kalburunda buğdayını eleyen köyümüzün emektar ve Osmanlı kadını Sultan Bibi kızına şöyle sesleniydi, "Gzım duyuyun mu beni güzel kızım, canımın yekparesi neredesin? Hele şöyle annacıma çık da gel hele, sabah beri unluk bulgurluk elemekten kollarım kırılıp sanki bi yana düştü, hele şöyle bi annacıma çık hele benim datlı kızım seni göresim geldi," diye kızına seslendiğinde, Sultan Bibinin kızı da anasına,

"Benim güzel anacığım tan yeri ağarmadan senin işe başladığını unluğ ve bulgurluğ elediğinden dolayı ben senin yorulduğunu hatta kollarıyın dermansız kalıp düştüğünü de bildiğim için sana okkalisından şöyle bi demli çay demlediğim için sesini duymadım, amma aha yanına geldim bana ne diyeceksen hadi söyle de beni çağdırmaktan boşuna yorulup tükenmeyesin benim güzel anacığım," diyerek anasına laf veren kızının bu sözlerini içinden hem sevinip hem de başını usul usul sallayarak dinleyen Sultan Bibi, kızına yönünü dönerek, "Benim ne diyecami bile tahmin eden benim güzel kızım, hele bi çay goy da birlikte bi çay içek diyecektim, sabah beri sen benim halımı görüyün buğda elemekten vallaha gollarımda hal galmadı, düştü sanki merete galatca, öyle yoruldum ki bi çay içerse belki de iyi gelir bi irahatlık verir," diyerek yorgunluğunu anlatan Sultan Bibi bi taraftan da unluk buğdayını eliyordu.

Kendi kendine "Bu unluğ, bulgurluğ işallah öğlen olmadan değirmene götürürüm," diye içinden geçirip buğdayını elemeye dalan Sultan Bibi, bir müddet sonra tepsinin üzerinde çayın ve bardakların geldiğini görünce daldığı rüyasından uyanmıştı. Ana ve kızı birlikte çaylarını yudumlayarak yorgunluklarını gidermeye çalışıyorlardı.

Sabah tan yeri ağarmadan buğdayını elemeye başlayıp unluk ve bulgurluğunu hazırlayan Sultan Bibi, öğlen vakti olmadan köylü bir komşunun traktörüyle yorgunluğunun yanı sıra bir zorlukla ve bir meşakkatle köyün değirmenine götürmeyi başarmıştı. Sultan Bibi de değirmendeki herkes gibi unluk bulgurluğ öğütmek için sıraya girmişti.

İkinci vakti olduğunda ancak sıranın kendisine gelmiş olan Sultan Bibi bir gayret içinde hamaratlığıyla öğütülmüş olan unluğunu bulgurluğunu ayrı ayrı çuvallara doldurup hazırlamıştı, ancak değirmende kendisinden başka kimsenin olmadığını farkına varan

Sultan Bibi yine kendi gayret ve çabasıyla unluk bulgurluk çuvallarını dışarıya çıkararak evine götürmek için yoldan geçecek olan herhangi bir vesaitin yolunu bekleyen Sultan Bibinin gözüne bir traktör ilişir, usul usul traktöre doğru giden Sultan Bibinin yorgun halini gören traktörcü Sultan Bibiye dönerek "Anacığım değirmende unluk bulgurluk öğütmekten çok mu çok yorulmuş gibisin," deyip sözlerine devam eden traktörcü, "Anacığım sen hangi köylüsün, kimin nesisin kimin fesisin?" diye sorduğunda Sultan Bibi de "Gurban eğer benim nereli ve kim olduğumu sormak istiyisen ben Fethiyeliyim aha bu köylüyüm, hee bir de babamı da bilmek istersen ben Derviş Ali'nin kızırım, ondan kelli Caman'ın Veli'nin de avradı Sultanım.

Ey ya gurban ben kendimi tanıttım, peki sen nerelisin, senin adın ney?" diye sorduğunda, unluk öğütmeye gelen traktörcü adam da Sultan Bibi'ye, "Benim güzel anacığım benim adım da Ali Osman anacığım Ali Osman," dediğinde Sultan Bibiye de hem laf sırası hem de taşı gedğine koyma sırası gelmişti bile.

Sultan Bibi gelip geçmiş büyüklerinden de edindiği espri mahiyetindeki birikimlerinin tecrübesiyle traktörcüye, "Ali Osman, Ali Osman ula oğul adıyın yarısına gurban olam Ali Osman bana accık insaniyetlik namına yardım et de şu unluğumu motora yükleyip de bizim eve götürerek," dediğinde Sultan Bibinin bu esprili ve manidar olan, "Ali Osman, Ali Osman adının yarısına gurban olam," sözü traktörcüye hoş geldiği için elinden gelen yardımı ve insaniyetliği göstererek o unluğ ve bulgurluğu traktöre yükleyip Sultan Bibinin evine götürmeyi bir insan olarak insanlığını göstermiş olan bu adama da Sultan Bibi insaniyetlik adına yemek hazırlayarak misafirperverliğini göstermiş olup ve çok çok da teşekkür ederek yolcu eylemiştir. Ancak Sultan Bibi Ali Osman'ın ardından, bizim köylü olan yazar, Yusuf Aslan'ın bir de güzel türküsünü söylemiştir.

"Türkü aynen şöyle, gelin hep birlikte bu türküyü dinleyelim," diyerek gene hep birlikte türküyü dinlemeye başlamışlardı.

ALLAH'IN HESAP GÜNÜN DE.

Oy adıyın yarısına kurban olam Ali Osman
Yazan katip yanlış yazmış seni nüfus kütüğüne
Ya sıratı müstakime, ya da putpereste inan
Herkes ettiğinden mesul Allahın hesap gününde

Bir hamei mesnünüm ben, oldum kokuşmuş çamurdan
Bir de narı semüm oldu cini yarattı ataşdan
İblis uymadı emrine, uzak durdu yüce haktan
Kafiri kim kurtaracak narı ataş cehennemde

On iki göz su çıkardı taşa vurunca asayı
On ikide havariler unutmadılar İsa'yı
On iki imam zikir ehli unutmadım Murtaza'yı
On iki orucun tutar yasım ehlibeytine

Kul Yusuf der Fethiye'de doğdum yetiştim aleme
Safa geçip dara durdum gözleri kızıldelide
yol erkan yoludur canlar Hacı Bektaş-i Veli de
Dört kapıya kırk makama karıştım pirin ceminde.

Söz: Yusuf Aslan.
Malatya / Fethiye.

Not: Sultan Bibi (Sultan Hala)